

и на 2-ий вечерта пристигнала въ Княжевацъ и се съединила съ войскитѣ на Ахмедъ-Бюбъ паша, също тъй тръгнала за къмъ Тешица, като извършила същински фланговъ маршъ въ лѣво, въ двѣ колони: лѣвата по долината на р. Тополница, а дѣсната прѣзъ планинската мѣстность прѣзъ селата: Ръгоще, Мечидолъ, мѣнастиръ св. Архангелъ, Попшица, Палиграце, долни Крупацъ, покрай мѣнастиря св. Стефанъ, Катунъ и Буимиръ. Това движение се е прикривало съ флангардъ отъ дѣсно около Цѣрковица, който впоследствие се е обрналъ въ ариергардъ, по причина че сръбскитѣ войски пъкъ сж се върнали въ Княжевацъ.

Когато Хорватовичъ се научилъ за движението на турскитѣ войски къмъ Нишъ, по заповѣдъ отъ Главнокомандующия испратилъ Княжевачката бригада да усили Алексиначката позиция, а самъ съ останалата часть на отряда си преминалъ въ настѣпване, заелъ отново изгорѣлия до основитѣ си Княжевацъ и усилилъ прѣжняя сръбска позиция на Тресибаба.

Заедно съ тръгването си къмъ Княжевацъ, Хорватовичъ пратилъ заповѣдъ на Панайотъ войвода да испрати половината си чета около мѣнастиря св. Архангелъ, та и отъ тамъ по отъ близу да слѣди движението на турцитѣ, и да му праща донесения рѣдовно, за която цѣль му далъ и десетина милиционери кавалеристи.

Панайотъ оставилъ дѣда Желя съ половината си чета на св. Стефанъ, а самъ съ другата половината, отишелъ на св. Архангелъ.

Мѣнастиря св. Архангелъ лѣжи на 15 километра на юго-истокъ отъ мѣнастиря св. Стефанъ, и е отдѣленъ отъ него съ една планинска, трудно проходима мѣстность. До пристиганieto на Панайота съ момчетата, при мѣнастиря имало една рота сръбски милиционери II класа (около 150 души) подъ командата на единъ четоводжа*).

---

*) Единъ видъ запасенъ офицеръ, който въ отсъствие на офицеръ отъ дѣйств. служба се счита по право командиръ на чета (рота). Въ милицията II класа ротнитѣ командири все сж били четоводжи.